

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 770

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 decembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 438 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2–3
Decizia nr. 439 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare	3–5
Decizia nr. 446 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 1 alin. (1)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011	6–8
Decizia nr. 458 din 7 noiembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.391. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Procedurilor specifice de implementare și control, precum și a formularisticii necesare privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.229/2013	13
1.465. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 438**

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul pentru minori și familie Brașov în Dosarul nr. 510/1.372/2012 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 381D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 510/1.372/2012, **Tribunalul pentru minori și familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.**

Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, cu prilejul soluționării contestației formulate de Adrian Ilie Tatomir, în calitate de reprezentant legal al minorei Carmen Maria Tatomir, împotriva Hotărârii nr. 937 din 29 august 2012 a Comisiei pentru Protecția Copilului Brașov, privind încadrarea minorei într-un grad de handicap.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul pentru minori și familie Brașov susține, în esență, că dispozițiile art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 sunt contrare art. 16 alin. (1), art. 49 alin. (1) și art. 50 din Constituție. Astfel, critică diferența de tratament juridic pe care acest text de lege o instituie între adulți și minori cu privire la procedura de contestare a certificatelor de încadrare în grad de handicap, arătând că minorii nu au posibilitatea de a contesta acest certificat în fața unei comisii superioare, asemănător adulților. Or, consideră că existența unei căi de atac administrative reprezintă o modalitate gratuită, rapidă de reexaminare a situației minorului sub aspectul acordării gradului de handicap, mai facil de urmat decât procedura jurisdicțională, care poate impune cheltuieli, timp și efort suplimentar. În acest sens, arată că „încadrarea în grad de handicap se face pe baza afecțiunilor

de care suferă copilul, contestarea aspectelor reținute de comisia pentru protecția copilului, care implică cunoștințe de specialitate, presupunând necesitatea efectuării de expertize medico-legale, care, din nou, pot implica cheltuieli și provoacă copilului cu handicap și aparținătorilor săi tracasări suplimentare”. De asemenea, arată că, pe calea expertizei medico-legale se poate verifica doar corectitudinea stabilirii patologiei de care suferă copilul cu handicap, iar nu însăși corectitudinea încadrării în grad de handicap, pe care instituțiile medico-legale nu sunt îndrituite să o verifice. Or, chiar după stabilirea patologiei de care suferă copilul cu handicap, încadrarea în grad de handicap presupune o analiză complexă a situației copilului, care implică cunoștințe de specialitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că este opțiunea legiuitorului de a stabili soluții legislative diferite privind competența de încadrare în grad și tip de handicap, precum și de contestare a certificatelor emise după cum este vorba de minori, respectiv de adulți cu handicap. Această reglementare diferită nu poate avea ca semnificație înfrângerea principiului constituțional al egalității în drepturi, din moment ce situațiile sunt diferite. În același timp însă apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât admiterea acesteia ar echivala cu o subrogare a Curții Constituționale în prerogativele legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că legiuitorul a reglementat pentru minorii cu dizabilități o procedură derogatorie, specială de soluționare a contestațiilor formulate împotriva constatărilor comisiei pentru protecția copilului, urmărind ocrotirea interesului superior al copilului și soluționarea cu celeritate a eventualelor probleme legate de încadrarea în gradul de handicap. Totodată, consideră că autorul excepției solicită, în realitate, modificarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, dispoziții introduse prin art. I pct. 8 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 septembrie 2010.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 87 alin. (5): „*CertIFICATELE emise potrivit prevederilor alin. (4) pot fi contestate de titularii acestora, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, la Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, denumită în continuare Comisia superioară.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 49 alin. (1) referitor la protecția copiilor și a tinerilor și art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 448/2006 reglementează un ansamblu de drepturi și măsuri puse la dispoziția persoanelor cu handicap pentru a facilita integrarea și incluziunea socială a acestora. În vederea acordării acestor drepturi, persoanele cu dizabilități trebuie să dovedească încadrarea lor în grad de handicap, în funcție de gravitatea acestuia, ceea ce presupune parcurgerea unei proceduri de evaluare în fața comisiei pentru protecția copiilor — în cazul minorilor, respectiv în fața unei comisii de evaluare — în cazul adulților [art. 85 alin. (1)—(3)].

Legea nr. 448/2006 nu reglementează decât procedura de evaluare a adulților, procedura aplicabilă minorilor fiind detaliată în art. 104, art. 124 și art. 125 din Legea nr. 272/2004 privind

protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, și Hotărârea Guvernului nr. 1.437/2004 privind organizarea și metodologia de funcționare a comisiei pentru protecția copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 24 septembrie 2004.

Potrivit art. 124 din Legea nr. 272/2004, dar și art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.437/2004, hotărârile comisiei pentru protecția copilului pot fi atacate la tribunalul de la domiciliul copilului, procedura jurisdicțională soluționându-se de urgență, cu citarea părților și fără ca termenele să poată depăși 10 zile.

Reiese, așadar, intenția evidentă a legiuitorului de a institui, în ceea ce îi privește pe minorii cu dizabilități, o procedură derogatorie, caracterizată prin acces rapid la instanță și soluționarea în regim de urgență a cauzelor.

Prin urmare, textul art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006, criticat pe calea excepției de neconstituționalitate, a vizat în mod exclusiv persoanele adulte cu handicap, iar interpretarea sa în sensul extinderii și asupra procedurii aplicabile minorilor nu poate avea decât semnificația modificării acestui text, dar și a întregii concepții legislative referitoare la procedura încadrării minorilor în grupe de handicap, atribuție ce excedează însă competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul pentru minori și familie Brașov în Dosarul nr. 510/1.372/2012.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului pentru minori și familie Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 439

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Maria Giurcă în Dosarul nr. 4.434/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 382D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.434/117/2011, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare.**

Excepția a fost ridicată de Maria Giurcă cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anularea ca nelegală a Deciziei de impunere nr. 204.191 din 24 noiembrie 2010 pentru stabilirea contribuției datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât instituie o diferență între angajați și celelalte categorii de contribuabili în ceea ce privește cuantumul contribuției datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că obligativitatea contribuției la asigurările sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu principiul solidarității, pe care se întemeiază acest sistem. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. De asemenea, arată că este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că intenția legiuitorului de a stabili un tratament juridic diferențiat sub aspectul veniturilor în raport cu care se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate, în funcție de situația specifică a diferitelor categorii de persoane, apare ca fiind în deplină concordanță cu normele constituționale invocate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că legiuitorul, având în vedere situația specifică a diferitelor categorii de persoane asigurate, a înțeles să instituie un tratament juridic diferit, ceea ce nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. De asemenea, precizează că aceste dispoziții de lege au avut o aplicare temporară, în prezent legea prevăzând o cotă a contribuției unică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Dispozițiile de lege atacate pe calea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 31 decembrie 2008.

Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază însă că autorul acesteia critică în realitate doar dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008, astfel că doar acestea urmează a constitui obiect al analizei de constituționalitate.

— Art. 1 alin. (1) lit. a): „(1) Pentru anul 2009, cotele de contribuții pentru asigurările de sănătate, prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc după cum urmează:

a) 5,5% pentru cota datorată de angajat, prevăzută la art. 257 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Totodată, Curtea constată că prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată, pentru anul 2009. Având în vedere, însă, cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, întrucât acestea produc efecte în cauza în care s-a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate.

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Având în vedere dispozițiile art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, ale art. 9 alin. (3) lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 și 902 bis din 31 decembrie 2007, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 — care constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate —, ale art. 7 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 și 60 bis din 27 ianuarie 2010, ale art. 8 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 și 879 bis din 28 decembrie 2010, precum și ale art. 8 alin. (5) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 și 914 bis din 22 decembrie 2011, respectiv ale art. 9 alin. (6) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 și 106 bis din 22 februarie 2013, Curtea constată că, în funcție de contextul economic, legiuitorul a înțeles să prevadă cote diferite de contribuție de la un an la altul și, de asemenea, să diferențieze aceste cote între diferitele categorii de asigurați. Astfel, dacă pentru anul 2008 a prevăzut o scădere a cotei de contribuție pentru toți asigurații prevăzuți la art. 257 din Legea nr. 95/2006, de la 6,5% la 5,5%, în anul 2009 și 2010 a menținut cota de

5,5% doar pentru angajați, revenind la cota de 6,5% pentru ceilalți contribuabili. Din anul 2011 s-a prevăzut o reglementare egală pentru toți asigurații, aceștia datorând o cotă de 5,5% din veniturile realizate.

Autorul excepției de neconstituționalitate critică această diferență de reglementare, considerând că este discriminatorie și nejustificată.

2. Curtea reține că, potrivit art. 139 alin. (1) și (3) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, iar „*Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.*”

Din conținutul acestor prevederi constituționale reiese că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili contribuțiile la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, condițiile și cuantumul în care se realizează aceste contribuții, precum și de a institui anumite exceptări ori scutiri de la aceste contribuții atunci când situația în care se află o anumită categorie de persoane impune obiectiv aceste măsuri de protecție socială.

Desigur, reglementarea acestor contribuții și a condițiilor în care se realizează trebuie să se facă cu respectarea celorlalte prevederi constituționale, avându-se în vedere, între altele, respectarea principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, precum și principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

Cât privește principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, Curtea a arătat prin Decizia nr. 3 din 6 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994, Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003 și Decizia nr. 325 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 16 iulie 2013, că fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criterii grupelor sau categoriilor de cetățeni. Prin urmare, „așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributivă a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora.”

Referitor la principiul egalității în drepturi a cetățenilor, Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a reținut că acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit,

nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.”

3. Având în vedere cele reținute mai sus, Curtea constată că accesul persoanelor care realizează venituri din salarii, asimilate salariilor sau din activități dependente la pachetul de bază de servicii medicale pus la dispoziție de sistemul asigurărilor sociale de sănătate se realizează atât prin plata unei contribuții individuale, cât și prin plata unei contribuții de către angajator. Astfel, în timp ce dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 95/2006 stabilesc cota de contribuție a angajaților și a celorlalte persoane care realizează venituri din activități dependente la 6,5%, respectiv 5,5% din veniturile realizate, art. 258 și art. 258¹ din aceeași lege reglementează contribuția persoanelor juridice sau fizice care au calitatea de angajator, contribuția datorată pentru asigurarea sănătății personalului. Această din urmă contribuție a variat între cota de 7% și cea de 5,2% calculată asupra fondului de salarii.

Pe de altă parte, ceilalți contribuabili prevăzuți la art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 au acces la acest pachet de servicii medicale în baza unei contribuții unice, calculată ca o cotă de 6,5%, respectiv 5,5% asupra veniturilor realizate.

Astfel, Curtea apreciază că temeiul diferenței de tratament juridic criticate nu îl reprezintă atât sursa veniturilor, cât condițiile în care se realizează accesul la sistemul asigurărilor sociale de sănătate, angajații și persoanele care realizează venituri din desfășurarea unei activități dependente găsindu-se, din această perspectivă, în situații diferite față de ceilalți contribuabili. Prin urmare, această diferență de situație permite legiuitorului ca, în funcție de factorii economici avuți în vedere, să instituie un tratament diferit, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor ori al celui al justei așezări a sarcinilor fiscale.

De altfel, diferența de tratament dintre persoanele încadrate în ipoteza art. 257 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 95/2006 și celelalte categorii de contribuabili nu este disproporționată, ea variind cu un singur procent.

Mai mult, Curtea reține că, începând cu anul 2011, a fost prevăzută o cotă de contribuție unică pentru toți contribuabilii, astfel că diferențele de tratament juridic criticate au fost îndepărtate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Giurcă în Dosarul nr. 4.434/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 1 alin. (1)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 1 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, excepție ridicată de Dan Moleanu în Dosarul nr. 4.663/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 471D/2013.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsesc părțile Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Apărării Naționale și Comisia Centrală de Contestatii Pensii din cadrul Ministerului Apărării Naționale, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că la recalcularea pensiilor în temeiul Legii nr. 119/2010 nu s-a ținut cont de prevederea art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 referitoare la păstrarea în plată a cuantumului pensiei celui mai avantajos. De asemenea, arată că art. 3 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu prevede păstrarea stagiului de cotizare stabilit în urma aplicării Legii nr. 119/2010, astfel că, după aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 a rezultat un stagiul mai mic. Totodată, susține că este discriminat, deoarece nu beneficiază de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, asemănător persoanelor al căror venit nu

a putut fi identificat și pentru care se ia în calcul solda corespunzătoare gradului și funcției minime. În acest sens, arată că, potrivit actelor doveditoare ale veniturilor realizate, a obținut venituri mai mici decât cuantumul soldei arătate mai sus, fapt nereal însă, pentru că, în practică, nu putea realiza venituri sub această limită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.663/63/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 1 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011.**

Excepția a fost ridicată de Dan Moleanu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 7.518 din 7 noiembrie 2011, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 4.663/63/2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 și ale art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 sunt discriminatorii, întrucât nu se aplică decât persoanelor care au obținut o pensie în sistemul public de pensii. De asemenea, art. 3 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este neconstituțional în condițiile în care prin sintagma „vechimea în muncă valorificată în ultima decizie de pensie până la data încheierii procesului de recalculare” nu se înțelege vechimea luată în considerare la calculul pensiei în ultima decizie de pensionare. Totodată, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este neconstituțional în condițiile în care nu se aplică și persoanelor cărora li s-au identificat unele venituri pentru anumite perioade, dar acestea sunt mai mici decât cuantumul soldei de grad și de

funcție minime corespunzătoare gradului militar deținut. Referitor la dispozițiile art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și ale art. 19 din anexa nr. 3 la această ordonanță, arată că acestea sunt neconstituționale prin raportare la art. 31 alin. (2) din Constituție, în măsura în care veniturile realizate lunar de pensionari ce au fost identificate de instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în cadrul cărora aceștia și-au desfășurat activitatea nu sunt comunicate beneficiarilor anterior revizuirii pensiei. De asemenea, susține că art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 încalcă art. 47 alin. (2) din Constituție în măsura în care prin sintagma „documente doveditoare ale cuantumurilor veniturilor realizate lunar” nu se au în vedere și statele de plată.

Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții de lege:

— Art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, în forma acestui text de lege la data intrării în vigoare a legii.

Curtea constată însă că, în urma modificărilor și completărilor ulterioare aduse acestei legi, textul de lege criticat a fost preluat în cuprinsul art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, în următoarea redactare: „În situația în care cuantumurile pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos.”

Totodată, Curtea constată că Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, a căror aplicabilitate o invocă în cauză autorul excepției de neconstituționalitate;

— Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora: „*Procedura de stabilire, plată, suspendare, recalculare, încetare și contestare a pensiilor recalculate potrivit prezentei legi este cea prevăzută de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 1 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, pentru care la determinarea punctajului mediu anual s-a utilizat salariul mediu brut pe economie, potrivit art. 5 alin. (4) din aceeași lege, se revizuiesc, din oficiu, cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2011, pe baza actelor doveditoare ale veniturilor realizate lunar de beneficiari.[...]*”

(4) *În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru care, până cel mai târziu la data de 31 octombrie 2011, nu pot fi identificate veniturile realizate lunar pentru anumite perioade, la stabilirea punctajului mediu anual se utilizează cuantumul soldei de grad și al soldei de funcție minime corespunzătoare gradului militar deținut, conform anexei nr. 1, dar nu mai puțin de salariul mediu brut/net pe economie, iar pentru perioada anterioară anului 1952 se utilizează salariul mediu brut pe economie.*”;

— Art. 3 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011: „*Constituie stagiul de cotizare vechimea în serviciu și, după caz, vechimea în muncă valorificată în ultima decizie de pensie până la data încheierii procesului de recalculare, respectiv perioadele în care beneficiarul:*”

a) *a avut calitatea de cadru militar în activitate;*”;

— Art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011: „*Documentele doveditoare ale cuantumurilor veniturilor realizate lunar, pe baza cărora se determină punctajele medii anuale, se transmit caselor de pensii sectoriale din cadrul instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională de către centrele militare județene/zonale/de sector sau de către unitățile militare, instituțiile ori structurile din care au făcut parte beneficiarii pensionari, după caz.*”;

— De asemenea, deși dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu se regăsesc în dispozitivul încheierii de sesizare, Curtea reține, din considerentele acestei încheieri, precum și din motivarea criticii de neconstituționalitate, că obiect al excepției îl constituie și aceste dispoziții, având următorul cuprins: „(2) *Obligația identificării și transmiterii la casele de pensii sectoriale a veniturilor realizate lunar de către fiecare beneficiar, în vederea efectuării revizuirii prevăzute la alin. (1), revine instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în cadrul cărora beneficiarul și-a desfășurat activitatea.*”

(3) *Instituțiile prevăzute la alin. (2) transmit datele necesare revizuirii la casele de pensii sectoriale, cel mai târziu până la data de 31 octombrie 2011.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație și art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al analizei de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză.

Astfel, în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 și celor ale art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, reținând că dreptul ca, în urma recalculării, să fie păstrat în plată cuantumul pensiei cel mai avantajos „a fost prevăzut de Legea nr. 19/2000 numai pentru pensiile din sistemul public de pensii, respectiv cele întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat”. Prin urmare, a reținut că „nu se poate vorbi despre o identitate de situații între prevederile Legii nr. 19/2000 și dispozițiile de lege criticate ale Legii nr. 119/2010, astfel că tratamentul juridic diferit nu poate dobândi semnificația unei încălcări a principiului egalității în drepturi a cetățenilor ori a principiului neretroactivității legii civile”.

De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 în raport cu prevederile art. 31 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 192 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 14 iunie 2013, a arătat că procedura reglementată de aceste texte de lege „nu poate fi interpretată, însă, ca reprezentând o piedică pentru persoana interesată de a solicita instituțiilor în care și-a desfășurat activitatea date care privesc situația sa personală. În plus, corectitudinea datelor avute în vedere în procesul de revizuire a pensiei poate fi verificată și contestată ulterior stabilirii pensiei revizuite la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, după caz, și apoi în justiție, după cum dispune art. 22 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Moleanu în Dosarul nr. 4.663/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 1 alin. (1)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

Prin aceeași decizie, referindu-se la actele doveditoare ce sunt avute în vedere la stabilirea pensiei, Curtea a reținut că dispozițiile art. 19 din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu disting între natura documentelor care fac dovada veniturilor realizate de cadrele militare în activitatea profesională.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Analizând în continuare critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 3 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției solicită ca instanța de contencios constituțional să confirme ceea ce textul de lege arată în mod expres, și anume că vechimea în muncă ce va fi luată în calcul la stabilirea pensiei este cea stabilită prin decizia de pensionare emisă până la data încheierii procesului de recalculare prevăzut de Legea nr. 119/2010, cu alte cuvinte cea vechime stabilită anterior finalizării procedurii stabilite de această lege. Or, această solicitare nu pune în evidență un aspect de neconstituționalitate, ci mai degrabă relevă o problemă de aplicare a legii, ce revine competenței instanței de judecată.

În sfârșit, referitor la criticile care vizează dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, Curtea constată că autorul excepției dorește, în realitate, extinderea acestor dispoziții și asupra persoanelor pentru care s-au identificat veniturile realizate, dar pentru anumite perioade acestea sunt mai mici decât cuantumurile soldei de grad și de funcție minime corespunzătoare gradului militar deținut. Or, ipoteza acestui text de lege se referă doar la persoanele pentru care nu au putut fi identificate veniturile realizate în timpul activității și pentru care legiuitorul a înțeles să stabilească un nivel al veniturilor care va fi luat în calcul la stabilirea pensiei. Aceste persoane, în mod evident, nu se află în aceeași situație cu persoanele ale căror venituri au putut fi identificate și a căror pensie se stabilește, în conformitate cu principiul contributivității, în funcție de aceste venituri. Așadar, nu există niciun temei constituțional pentru care Curtea ar putea reține existența vreunei discriminări generate de textul de lege criticat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 7 noiembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Radu Dănuț Voinea în Dosarul nr. 7.658/105/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 364D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.658/105/2011, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul contestator Radu Dănuț Voinea într-un litigiu referitor la recalcularea pensiei de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, coroborate cu art. 47 privind dreptul la pensie, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, coroborate cu art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 115 din Constituție, arată că Guvernul poate emite ordonanțe de urgență numai în situații

extraordinare a căror reglementare nu putea fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Or, în cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu poate fi vorba despre o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, deoarece există o metodologie de calculare a pensiilor prevăzută de Legea nr. 119/2010.

În situația în care Guvernul considera că se impunea modificarea metodologiei de calculare aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, acesta avea posibilitatea de a proceda la modificarea acestei metodologii tot printr-o hotărâre, nefiind necesară adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Pe de altă parte, susține că Guvernul nu a motivat urgența în cuprinsul Ordonanței de urgență nr. 59/2011, invocând, în mod neconvingător, existența unui pretins interes public în revizuirea pensiilor de serviciu ce fuseseră deja calculate în baza Hotărârii Guvernului nr. 737/2010.

Totodată, arată că dreptul la pensie este un drept fundamental, iar potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul juridic al instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute în Constituție. Or, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 s-a dispus revizuirea din oficiu a pensiilor și este evident că au fost adoptate norme noi care afectează regimul juridic al dreptului fundamental la pensie, măsuri care se situează în afara cadrului normativ stabilit prin Legea nr. 119/2010. Prin urmare, întrucât scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost acela de a diminua încă o dată cuantumul pensiilor de serviciu, acest act normativ cade sub incidența interdicției prevăzute la art. 115 alin. (6) din Constituție.

Referitor la încălcarea dreptului la un proces echitabil, arată că actul normativ criticat aduce atingere acestui principiu, în componentele sale, și anume respectarea principiului securității juridice, egalitatea de arme și executarea hotărârilor judecătorești.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unui tribunal, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, presupune ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu poată fi rediscutată. Astfel, prin Legea nr. 119/2010, normă substanțială, pensiile de serviciu au fost recalulate. Însă, în urma contestațiilor formulate, beneficiarii acestora au avut câștig de cauză. Obținându-se soluții irevocabile favorabile, pensiile de serviciu au fost din nou diminuate printr-o normă tehnică, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, „accesoriu al Legii nr. 119/2010”. Practic, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență se supune aceeași situație juridică controlului judecătorec. De altfel, având caracter tehnic, iar nu substanțial, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu poată să repună în discuție problema de drept ridicată prin aplicarea Legii nr. 119/2010, problemă de drept căreia i s-a dat răspuns prin pronunțarea hotărârilor judecătorești irevocabile. De aceea, se aduce atingere securității juridice.

Pe de altă parte, consideră că se aduce atingere egalității de arme, întrucât statul, prin executiv, profită de atribuțiile sale în procesele civile, adoptând acte normative de natură să

influențeze soarta litigiilor. Din moment ce instanțele de judecată s-au pronunțat în mod irevocabil, Guvernul a făcut abuz de puterea sa, adoptând o normă tehnică inferioară normei substanțiale.

În ceea ce privește dreptul de a cere executarea hotărârii judecătorești irevocabile obținute, subliniază că, întrucât nu s-au semnalat circumstanțe noi care să justifice adoptarea unor norme juridice noi, de substanță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 împiedică punerea în executare a soluției judecătorești irevocabile. Deși acest act normativ nu reprezintă o normă substanțială, totuși el face inoperantă hotărârea judecătorească irevocabilă. Astfel, se încalcă dreptul de a obține executarea hotărârii judecătorești.

În final arată că, așa cum s-a reținut în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 18/2013, Legea nr. 119/2010 — pentru a cărei aplicare a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 — încalcă principiul neretroactivității legii civile, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că scopul Legii nr. 119/2010 a fost acela ca toate aceste categorii de pensii să devină pensii în sensul Legii nr. 19/2000, iar recalcularea lor să aibă loc utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000. Or, în momentul de față, prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, dispozițiile Legii nr. 119/2010 au aceeași eficiență, prin determinarea concretă a modului de calculare a pensiilor stabilite prin legi speciale. În final, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 214/2012, nr. 215/2012 și nr. 533/2012 și „Decizia de inadmisibilitate pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în 7 februarie 2010”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Cu privire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă, arată că, astfel cum rezultă din preambulul acestei ordonanțe de urgență, scopul revizuirii pensiilor este acela de a se stabili în mod just și echitabil drepturile de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor Legii nr. 119/2010, prevăzuți la art. 1 lit. c)—h), necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, în scopul de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit în intervalul inițial pus la dispoziție de către legiuitor prin Legea nr. 119/2010 să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere, relevă situația deosebită creată ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, respectiv conversia sistemului de pensii speciale în pensii bazate în exclusivitate pe principiul contributivității.

Așadar, la data adoptării ordonanței de urgență a existat, pe de-o parte, o situație extraordinară, iar, pe de altă parte, măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, nu exista vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în scopul evitării rapide a consecințelor negative sus-menționate.

Prin urmare, nu se poate reține că ordonanța de urgență criticată afectează, în accepțiunea dată noțiunii de „a afecta”, prevăzută la art. 115 alin. (6) din Constituție, prin Decizia nr. 1.189/2008, vreun drept constituțional consacrat, deoarece măsurile din cuprinsul acestui act normativ sunt de natură a ocroti, iar nu de a vătămă sau încălca drepturi fundamentale.

Pe de altă parte, referitor la natura juridică a ordonanțelor de urgență, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, prin deciziile nr. 5/2001, nr. 173/2001, nr. 260/2001, nr. 46/2002 sau nr. 258/2006, ordonanțele de urgență au putere de lege, așadar sunt acte legislative și, în consecință, pot conține norme de reglementare primară.

Cu privire la motivele de neconstituționalitate intrinsecă, prin raportare la art. 47 din Constituție, apreciază că autorul excepției nu a precizat argumentele pentru care ordonanța criticată contravine acestei norme constituționale și, sub acest aspect, excepția este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Cu privire la art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că respectarea principiului neretroactivității legii nu înseamnă că, după adoptarea unui act normativ, legiuitorul nu mai poate să reașeze sistemul de calcul al pensiilor, bazându-se tot pe principiul contributivității, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la negarea evoluției în reglementarea juridică a acestui domeniu. Așadar, normele criticate nu aduc atingere principiului general potrivit căruia o normă juridică acționează în timp din momentul intrării ei în vigoare și până la momentul ieșirii sale din vigoare și se bucură de prezumția de constituționalitate.

Referitor la motivele de neconstituționalitate extrinsecă, menționează că nici acestea nu pot fi reținute, cu atât mai mult cu cât existența situației extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente. Astfel, adoptarea actului normativ criticat a fost determinată de consecințele intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Referitor la invocarea art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, consideră că din examinarea actului normativ criticat nu rezultă prevederi legale al căror conținut normativ explicit sau implicit să determine o îngădire a accesului liber la justiție sau să aducă atingere dreptului la un proces echitabil, cu atât mai mult cu cât acesta nu reglementează imposibilitatea punerii în executare a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile.

Cât privește pretinsa încălcare a dreptului la un nivel de trai decent, menționează că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

În sensul celor de mai sus, Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 215/2012, nr. 704/2012 și nr. 601/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 47 privind nivelul de trai și ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele de adoptare a ordonanțelor de urgență. De asemenea sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă

1. Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*”

Sintagma „*situații extraordinare*” a fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale, care — prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009 — a statuat că pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale prin care a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „*existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență*”. (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Aplicând la speță aceste principii, prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, Curtea a constatat că, „în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele

îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică, s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie a unor largi categorii socioprofesionale, Curtea a constatat că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Cât privește condiția ca situația extraordinară să impună, totodată, o intervenție legislativă urgentă, Curtea a reținut că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor.”

2. Referitor la sensul dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, că ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „*afectează*”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.

Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu afectează dreptul la pensie, așa cum susține autorul excepției, ci reglementează procedura revizuirii din oficiu de către casele teritoriale de pensii, prin emiterea unor decizii de revizuire, tocmai în scopul de a stabili în mod just și echitabil drepturile de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

În consecință, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu s-au încălcat prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora „*Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție [...]*”.

3. Cât privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia Guvernul avea posibilitatea de a proceda la modificarea acestei metodologii de calcul al pensiilor tot printr-o hotărâre, nefiind necesară adoptarea unei ordonanțe de urgență, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 are în vedere o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, act normativ care se circumscrie cadrului procesual aflat în dezbatere în litigii determinate, fără a afecta cuantumul pensiilor convenit în urma recalculării în baza metodologiei reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010.

De asemenea, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socioprofesionale în cauză, astfel încât nu se poate reține susținerea conform căreia materia reflectată în actul normativ criticat ar ține de domeniul legislației secundare.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă

1. Referitor la încălcarea dreptului la un proces echitabil prin imposibilitatea executării unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, Curtea reține următoarele:

Autorul excepției consideră că, deși instanța de judecată a anulat decizia de recalculare a pensiei emisă în baza Legii nr. 119/2010, menținând în plată pensia de serviciu, prin hotărâre irevocabilă, totuși, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, s-a emis o altă decizie de revizuire a pensiei, în temeiul art. 1 alin. (1) din aceasta. Or, prin contestarea deciziei de revizuire emise în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 se repune în discuție aceeași problemă de drept deja soluționată — în mod irevocabil — de instanța judecătorească.

Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 215/2012, că actul normativ criticat nu conține prevederi legale al căror conținut normativ explicit sau implicit să determine suspendarea cursului judecătii ori neexecutarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, în privința anumitor cauze determinate.

Astfel, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a statuat că astfel de hotărâri judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, însă această obligație subzistă atât timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În plus, Curtea reține că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 9 din 10 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iulie 2013, și a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012 — sunt supuse revizuirii și pensiile prevăzute de art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, atunci când deciziile de recalculare emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 737/2010 au fost anulate prin hotărâri judecătorești irevocabile, fiind menținut cuantumul pensiei anterioare, fără a se putea reține puterea de lucru judecat a acestor din urmă hotărâri.

În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut că „cele două hotărâri judecătorești sunt pronunțate în baza unor temeiuri juridice diferite, respectiv Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012. Or, pentru existența «lucrului judecat», potrivit art. 1201 din Codul civil, este nevoie de o triplă identitate: de părți, de obiect și de cauză, care nu se regăsește în situația analizată, întrucât cele două contestații, deși implică aceleași părți și au același obiect, nu se întemeiază pe aceeași cauză.

[...] Practic, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, legiuitorul a înțeles să reglementeze o nouă procedură de recalculare a pensiilor de serviciu, distinctă și ulterioară, denumită «revizuire», și având în vedere alte criterii decât cele menționate în Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și detaliate în Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. Astfel, prima recalculare a pensiei de serviciu urmează a fi reluată, indiferent de soluțiile pronunțate în contestațiile soluționate în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, ceea ce demonstrează că niciun aspect dezlegat de către instanță în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările

ulterioare, nu poate fi opus în cadrul noii proceduri cu putere de lucru judecat.”

Înalta Curte de Casație și Justiție a concluzionat că „nu există putere de lucru judecat a hotărârii judecătorești pronunțate într-o contestație prin care a fost anulată, în mod irevocabil, decizia de revizuire a pensiei de serviciu în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, față de o nouă contestație formulată împotriva deciziei de revizuire a aceleiași pensii de serviciu, emisă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012.”

Pentru aceleași argumente, instanța supremă a decis că „nu poate fi reținută nici încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind încălcarea dreptului de acces la instanță, ca efect al înlăturării efectelor unei hotărâri judecătorești irevocabile. Întrucât efectele hotărârilor judecătorești prin care au fost anulate deciziile emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și păstrate în plată pensiile de serviciu au fost executate până la momentul emiterii noii decizii de revizuire date în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, nu se poate aprecia că accesul la justiție este iluzoriu.[...]”

Referitor la încălcarea principiului securității juridice, Curtea Constituțională reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului convenției, care enunță preeminența dreptului ca element de patrimoniu comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscuțată. (Hotărârea din 30 septembrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61).

Or, în cazul de față, hotărârile judecătorești prin care au fost anulate deciziile emise în temeiul Legii nr. 119/2010 și păstrate în plată pensiile de serviciu au fost executate până la momentul emiterii noii decizii de revizuire în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Așadar, nu suntem în prezența unor cazuri de rediscuțare a soluțiilor definitive și irevocabile asupra contestațiilor formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiei emise în temeiul Legii nr. 119/2010, ci de noi litigii având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de revizuire a aceleiași pensii de serviciu, emise în baza noului temei, și anume a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Referitor la încălcarea dreptului la un proces echitabil prin neasigurarea egalității armelor, Curtea reține că, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, principiul egalității armelor — garanție a desfășurării unui proces echitabil — implică un „echilibru echitabil” între părți pe toată durata de desfășurare a procesului și presupune acordarea pentru fiecare parte a posibilității rezonabile de a-și prezenta cauza. În acest sens este Hotărârea din 27 octombrie 1993, pronunțată în Cauza *Dombo Beheer B.V. împotriva Olandei*, paragraful 33.

Or, în cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, nu se aduce în discuție o astfel de problemă, întrucât aceasta nu conține dispoziții de natură să influențeze situația procesuală a părților, ci instituie o nouă procedură de recalculare a pensiilor, denumită „revizuire”.

În consecință, Curtea constată că principiul egalității armelor nu are incidență în cauză.

2. Cu privire la încălcarea principiului neretroactivității prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 se aplică numai pentru pensiile

plătite după intrarea ei în vigoare, iar nu și pentru pensiile deja încasate.

Referitor la transformarea pensiilor de serviciu în pensii în sensul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și la micșorarea cuantumului acestora, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, respingând excepțiile de neconstituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 1.286 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, și prin Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Dănuț Voinea în Dosarul nr. 7.658/105/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru modificarea Procedurilor specifice de implementare și control,
precum și a formularisticii necesare privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată
în agricultură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.229/2013**

Văzând Referatul Direcției generale politici agricole și strategii nr. 80.969 din 3 decembrie 2013, în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Procedurile specifice de implementare și control, precum și formularistica necesară privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.229/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din data de 1 noiembrie 2013, se modifică după cum urmează:

— În cuprinsul procedurilor specifice, pentru speciile porcine și păsări, sintagma „efectiv mediu” se înlocuiește cu sintagma „efectiv rulat”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu,
secretar de stat

București, 6 decembrie 2013.
Nr. 1.391.

O R D I N

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare.

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Autorității Rutiere Române — A.R.R., care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Rutiere Române — A.R.R. reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Marian Manuel Donescu
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2013 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2013
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	75.300,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	75.300,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	75.300,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	300,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	300,00
	03		Alte venituri din dobânzi	300,00
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	75.000,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	75.000,00
	08		Venituri din prestări de servicii	75.000,00
84.10			CHELTUIELI - TOTAL	78.855,00
01			CHELTUIELI CURENTE	67.938,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	26.523,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	20.055,00
		01	Salarii de bază	18.594,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	839,00
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	222,00
		13	Indemnizații de delegare	100,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	300,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	969,00
		01	Tichete de masă	969,00
	10.03		Contribuții	5.499,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	4.151,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	100,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.039,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	39,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	170,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	41.215,00
	20.01		Bunuri și servicii	16.356,00
		01	Furnituri de birou	250,00
		02	Materiale pentru curățenie	60,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	900,00
		04	Apă, canal și salubritate	100,00
		05	Carburanți și lubrifianți	700,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	1.030,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	11.000,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	2.316,00
	20.02		Reparații curente	500,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	550,00
		01	Uniforme și echipament	-
		30	Alte obiecte de inventar	550,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	705,00
		01	Deplasări interne	450,00
		02	Deplăsări în străinătate	255,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2013
A	B	C	D	1
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	30,00
	20.13		Pregătire profesională	900,00
	20.14		Protecția muncii	114,00
	20.30		Alte cheltuieli	22.060,00
		02	Protocol și reprezentare	110,00
		04	Chirii	3.000,00
		07	Fondul conducătorului instituției	10,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	18.940,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	200,00
	57.02		Ajutoare sociale	200,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	200,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	10.917,00
71			Titlul XII. ACTIVE NEFINANCIARE	10.917,00
	71.01		Active fixe	10.917,00
		01	Construcții	
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	5.305,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	-
		30	Alte active fixe	5.612,00
			REZULTAT FINANCIAR	
			VENITURI TOTALE	75.300,00
			CHELTUIELI TOTALE	78.855,00
			a) Excedent	
			b) Deficit	3.555,00
			c) Sold disponibil din anul precedent pentru acoperirea deficitului	3.555,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013:

- 1) Număr mediu de personal: 457 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 3.535 lei (RON)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 89 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și ale membrilor comisiei de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor privind auditul de siguranță rutieră (suma de 222 mii lei), indemnizațiile de delegare (suma de 100 mii lei), precum și litigiile conform hotărârilor judecătorești și litigiile în derulare (suma de 300 mii lei).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 643178